

ועוד כמראה הקשת, עליו נאמר למשה (שמות כז) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר. כמראה אשר הראה ה' את משה בן עשה את המנרה (במדבר ח). וזה מטטרו"ן, מ' שלו מנורה. נוריאל אש דולקת, והוא ט"ט, והיו לטטפות בין עיניו. והכל נתפשט מאנוש, ומשום זה אז הוחל לקרא בשם ה'.

בראשית ברא אלהים (בראשית א). הפסוק הזה התפרש לשבעים פנים במה שפרשוהו רבותינו שבעים פנים לתורה. בראשית בת בתחלה, למה? אלא כף פרשוהו רבותינו של המשנה, בת תחלה - סימן טוב לבנים. ומהו? אלו שש הספירות שכלולות בעמוד האמצעי, שנאמר עליהן (שמות ב) כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ. והם שש פעמים טוב שבמעשה בראשית. וביום השלישי פעמים כי טוב אחד של היום השני של בראשית, ואחד של היום השלישי. והם (דברי הימים-א כט) הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל, שהוא הצדיק. והבת הזו היא השכינה המתתונה, מלכות הקדש, העשירית לתשעה, והשביעית לששה, והרביעית לשלשת האבות, ושמינית לשבעה, חג שמיני עצרת.

והיא בת קול, הרביעית לשלש הדרגות שהיו משתמשים בהם ישראל בארצם, והם: תורה, נבואה, רוח הקדש, בת קול. וכלם כלולות במלכות הקדושה, היא התורה מצדו של העמוד האמצעי, תורת ה' תמימה. והיא הנבואה מהצד של נצח והוד, שהם שני נביאי אמת, בכל הצורות והמראות והדמיונות

ועוד כמראה הקשת, עלה אתמר למשה (שמות כה מ) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר. כמראה אשר הראה ה' את משה בן עשה את המנרה (במדבר ח ד). ודא מטטרו"ן, מ' דילה מנורה. נוריאל נור דליק והוא ט"ט (דברים ו ח) והיו לטטפות בין עיניו. וכלא אתפשטא מאנוש ובגין דא (בראשית ד כז) אז הוחל לקרא בשם ה'.

בראשית ברא אלהים (בראשית א). האי קרא אתפרש לשבעין אנפין במה דאוקמוה רבנן שבעין אנפין לאורייתא. בראשית בת בתחלה אמאי. אלא הכי אוקמוה רבנן דמתניתין בת בתחלה סימן טוב לבנים. ומאי ניהו אלין שית ספירן דכלילן בעמודא דאמצעיתא דאתמר עליהו (שמות לא יז) פי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ. ואנון שית זמנין טוב דעובדא דבראשית.

וביזמא תליתאה תרין זמנין טוב. חד דיומא תננא דבראשית, וחד דיומא תליתאה. ואנון (דברי הימים א כט יא) הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל. דאיהו צדיק. והאי בת איהי שכנתא תתאה מלכות הקדש, עשיראה לתשעה, ושביעאה לשית, ורביעאה לתלת אבהן, ותמינאה לשביעאה חג שמיני עצרת.

ואיהו בת קול רביעאה לתלת דרגין דהווי משתמשים בהון ישראל בארעהון ואנון תורה. נבואה. רוח הקדש. בת קול. וכלהו כלילן בה במלכות קדישא, איהי תורה מסטרא דעמודא דאמצעיתא (תהלים יט ח) תורת ה' תמימה. ואיהי נבואה מסטרא דנצח והוד דאנון תרי נביאי קשוט, בכל צורות ומראות ודמיונות וחזיונות דנביאי, כלהו רשימין בבת